

Μαρωνείας Παντελεήμων: «Η ειλικρινής μετάνοια»

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής](#)

Με τίτλο «Η ειλικρινής μετάνοια» ο Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων εξέδωσε το μήνυμά του για την Κυριακή 25 Ιανουαρίου.

“Να σταματήσουμε πιά την εκμετάλλευση και την αδικία, όποια μορφή και αν έχει και να αρχίσουμε μια νέα ζωή μιμούμενοι τον αρχιτελώνη της Ιεριχούς. Να σπάσουμε με αποφασιστικά χτυπήματα τα δεσμά της αδικίας, να πλησιάσουμε περισσότερο τον Χριστό, για να ακούσουμε ο,τι και ο Ζακχαίος, ότι : “Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο””, ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα:

«Η ειλικρινής μετάνοια»

Τά λόγια τοῦ Κυρίου, σάν ἄνεμος δυνατός, σκορπίζουν τήν πυκνή συννεφιά τῆς

πλεονεξίας, πού χρόνια τώρα πλάκωνε τήν ψυχή τοῦ ἀρχιτελώνου. Ὁ Ζακχαῖος ἀρχίζει νά βλέπει καθαρά πιά τή ζωή του. Ἀπό τή σκέψη του διαβαίνουν διαδοχικά οἱ τόσοι καί τόσοι πού εἶχε ἀδικήσει, οἱ χῆρες καί τά ὀρφανά, πού ἀνάλγητα ἔδιωχνε ὅταν ζητοῦσαν τήν βοήθειά του. Τούς βλέπει νά περνοῦν πικραμένοι, μέ τόν πόνο στήν καρδιά, μέ τήν ἀγανάκτηση στά στήθη. Στριφογυρίζουν τριγύρω του, σάν μιά φοβερή ἀλυσίδα, τόν τυλίγουν καί τόν σέρνουν μακριά ἀπό τόν ἅγιο Φιλοξενούμενό του.

Πρέπει νά τή σπάσει αὐτή τή φρικτή ἀλυσίδα τῆς ἀδικίας καί τῆς ἐνοχῆς, πού μόνος του σφυρηλάτησε, πού τόν κρατᾷ μακριά ἀπό τόν Χριστό. Σέ μιά στιγμή μπροστά σέ ὅλους ἀποφασιστικά ἀναγγέλει: «Κύριε ἔκλεψα, ἐκμεταλλεύτηκα πολλούς, χρόνια τώρα. Ἀλλά μετανοῶ, θ' ἀλλάξω Κύριε, ἀλλάζω τώρα. Τά μισά ἀπ' τά ὑπάρχοντά μου τά δίνω ἐλεημοσύνη στούς φτωχοῦς. Καί ὅσους ἔβλαψα, τούς ἀποζημιώνω, στό τετραπλάσιο». Τά λόγια αὐτά τοῦ Ζακχαίου δέν ἀνήκουν σέ μιά μακρινή ἱστορία ἀδιάφορη γιά τήν ἐποχή μας. Εἶναι ἕνα μήνυμα γιά ὅλους μας. Ὅλοι ἐσεῖς μᾶς λέει, πού εἶχατε τήν τιμή νά γνωρίσετε τόν Χριστό, ὅλοι ἐσεῖς πού λαχταρᾶτε τή σωτηρία σας, ἀκοῦστε με, μόνο μέ ἕναν τρόπο θά τήν ἐξασφαλίσετε: Ἀναθεωρεῖστε.

Μήν ἐπαναπαύεσθε στά πλούτη σας. Μήν ξεγελᾶτε τούς ἑαυτούς σας μέ τίς φευγαλέες χαρές, πού δίνουν οἱ τίτλοι, τά ἀξιώματα, καί τά ὑλικά ἀγαθά. Τραβῆξτε ἀπό ἐμπρός σας τό παραπέτασμα τῆς φιλαυτίας, πού σᾶς κλείνει τόν ὀρίζοντα καί δεῖτε.

Πολλά ἀπό τ' ἀγαθά σας, ἂν εἶχαν φωνή, θά σᾶς φώναζαν, ὅπως καί σέ μένα τότε: «Δέν εἴμαστε δικά σου. Ἀνήκουμε σ' ἐκείνους πού ἐκμεταλλεύθηκες, πού τούς πούλησες τό ἐμπόρευμά σου μέ ψεύτικο ζύγι, ἤ σέ ὑπέρογκη τιμή. Δέν εἴμαστε δικά σου! Ἀνήκουμε στά φτωχά παιδιά, πού δέν ἔχουν ψωμί καί ξυλιάζουν σέ μία ἄθλια τρώγλη. Ἀνήκουμε στόν ἄρρωστο, πού λιώνει χωρίς φάρμακα καί γιατρό. Ἀνήκουμε στόν φτωχό παραγωγό, πού τοῦ πῆρες τά προϊόντα σέ ἐξευτελιστική τιμή, γιά νά βγάλεις ἐσύ σέ λίγες μέρες, ὅ,τι ἐκεῖνος δέν μπορεῖ νά κερδίσει μέ ὀλόκληρη ζωή σκληρῆς δουλειᾶς.

Νά σταματήσουμε πιά τήν ἐκμετάλλευση καί τήν ἀδικία, ὅποια μορφή καί ἂν ἔχει καί νά ἀρχίσουμε μιά νέα ζωή μιμούμενοι τόν ἀρχιτελώνη τῆς Ἱεριχοῦς. Νά σπάσουμε μέ ἀποφασιστικά χτυπήματα τά δεσμά τῆς ἀδικίας, νά πλησιάσουμε περισσότερο τόν Χριστό, γιά νά ἀκούσουμε ὅ,τι καί ὁ Ζακχαῖος, ὅτι : “Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο”